

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10 „
1/2 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriskem in Graškem“, in „Kazipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne svez“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Oglašit in poslati se računajo po ceni: vsaki tiskani 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.

— Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in za.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnistvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglašit je plačati loco Gorica. Dopolni naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „SOČE“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali glid. 1-80.

„SOČA“ in „PRIMOREC“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Ninski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matijassi v ulici Formica, I. Hovaški v Korinski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Vprašanje o jugoslovanskem ministru.

Skoro se je sodilo, da je Šustersič že pokopal jugoslovanskega ministra. Ali dasi se je mož pošteno trudil, da pri rekonstrukciji Beckovega kabineta doslej še nismo dobili svojega ministra-rojaka, vendar ni spravi s površja vprašanja o jugoslovanskem ministru. Še vedno je čas, da ga dobimo.

Ako bi bili Jugoslavlani združeni v enem klubu, potem bi sedaj morda že imeli svojega ministra, če bi bilo mogoče napraviti ožindranega Šustersiča za ministra. Slovenci imajo več poslancev nego Hrvatje in Srbi. Torej bi tikal nam minister-rojak. Ker pa imajo med Slovenci klerikalci večino poslancev, bi zahtevali ti zase jugoslovansko ministertvo, in med temi bi ga zahteval zase sam dr. Šustersič. Saj ga poznamo dosti, da moremo le tako soditi. Šustersič pa duha žlindro, duha jo tudi novi parlament in duha jo še vedno vlada. Mož čuti, da ni za ministra. Njegov sklep iz tega: če ne bom jaz, dr. Šustersič, minister, pa ne bo nobeden. Govori, da to vprašanje ni aktualno, da se ni treba potezati za to, da bi stopil kak Jugoslovani v Beckovo ministertvo. Drugače pa sodijo razsodni Slovenci in Hrvatje, zlasti pa Čehi, ki se nenavadno živo zanimajo v teh dneh za vprašanje o jugoslovanskem ministru. Navedli smo že par listov, kako pišejo. Danes zopet to:

Mladotški „Den“ piše: „Prepiri med slovenskimi liberalci in klerikalci oškodujejo neizmerno narodne in politične koristi Slovencev in Jugoslovancev. Že dolgo časa se govori, da pri končni rekonstrukciji kabineta bar. Becka bo imenovan tudi jugoslovanski minister-rojak. In, kakor vemo iz dobrega vira, je baron Beck naklonjen temu jugoslovanskemu zahtevku. Ker pa bi Čehi in Poljaki uresničenje tega zahtevka pozdravljali kakor pomnoženje slovanske moči v vladi, ni niti misliti na to, da bi mogli Nemci preprečiti tretje slovansko rojaško ministertvo. Z ozirom na napore alpskih Nemcev, da bi bilo nemško rojaško ministertvo preskrbljeno s

poznavateljem razmer v alpskih deželah, si domnevamo namreč, da Nemci že računajo z ustanovitvijo jugoslovanskega ministertva in se že vnaprej utrjujejo proti njegovemu možnemu vplivu. Kamen izpodtike leži v slovenski domači politiki. Liberalci se upirajo z nohti in zobmi proti temu, da bi vodja slovenskih klerikalcev dr. Šustersič postal jugoslovanski minister, in njihov organ „Slovenski Narod“ trdi v zadnjem času, da more to postati edino le Hrvat, in da je baje Šustersič kriv na tem, da ob nedavni spremembi kabineta ni došlo do imenovanja jugoslovanskega ministra. Med Hrvatji tudi ni sloge, tudi osebna vprašanja igrajo večjo ulogo, nego bi jo smela igrati. Radikalci nečeje deželnega glavarja dalmatinskega dr. Ivčevića, katerega bi liberalni Slovenci sprejeli. Morda se vendar končno uveljavi tudi med Slovenci zdrav razum, in v interesu slovanske stvari je, da bi se to kmalu zgodilo.“

V istem smislu pišejo približno tudi „Narodni Listy.“

Jugoslavlani so v dveh klubih. Toda tudi v tem slučaju se pač lahko zedinijo za ministra-rojaka. In če že Šustersič ne more biti minister, pa naj obvelja njegova v toliko, da ne bo izbran za ministra nihče izmed slovenskih poslancev, pač pa kak Hrvat. Tako sporazumljenje bi se vendar dalo doseči.

Toda dvomimo, da pride do kakega sporazumljenja. Šustersiču ne da vest, da bi v tem slučaju pripadal minister jugoslovanskemu klubu. Tega pa ne, poreče on. Iz njegovega kluba pa ne pride v poštev nihče, kajti on je gospodar, ki dela vihar in lepo vreme v svojem klubu. Drugi se morajo le pokoriti.

Račun je jasen: „Slovenskega kluba“ ne bo pridobiti za to, da bi vstopil kak Jugoslovani v Beckovo ministertvo, ker Šustersič radi svoje osebe tega neče. Samo na jugoslovanski klub pa se vlada ne bo ozirala. Torej utegnemo Jugoslavlani zamuditi važen trenutek, ko bi lahko dobili v vlado svojega rojaka. Kaj to pomeni, ni potreba razlagati.

Vprašanje o jugoslovanskem ministru je še živo. Sodba naša je pesimistična. Morda reče kdo, prepesimistična. Želimo, da bi se moglo reči, da smo se motili.

DOPISI.

Iz tolminskega okraja.

Iz Baške doline. — Naznanjeno je bilo v „Gorici“ št. 38., da so se pri nas v Grahovski občini vršile občinske volitve in da so klerikalci zmagali v drugem in tretjem razredu. Res je, da so zmagali v teh dveh razredih, ali vzrok je bila temu Grahovska cesta s postaje in še druge reči. Koliko je pa bilo krivice pri tej agitaciji, o tem bomo govorili ob drugi priložnosti.

Dne 13. novembra se je vršila volitev župana. Od naše strani je iztekla volitev dobro. Za župana je izvoljen stari župan J. Golob. Pri klerikalni strani je pa primanjalo županov. Vse kronice, katere so izplačali volilec, so padle na nerodovita tla in molitve vseh tistih njihovih volilcev, ki niso bili šest let v cerkvi in so šli volit na katoliški podlagi, niso bile uslišane, da bi bil izvoljen za župana njih vodja.

Volilec.

Domače vesti.

Družba sv. Cirila in Metoda 186. vodstvena seja se je vršila dne 6. novembra; prisotni so bili: prvomestnik Senekovič, odborniki Svetec, Hudovernik, dr. Svätina Črnagoj, dr. Novak, Pahernik, Vrhovnik, dr. Žerjav, odsotnost je opravičil dr. Merhar. Prvomestnik poroča o novoustanovljeni podružnici družbene tržškega šolstva v notranjem delu Trsta, za katero šolo se je na novo imenoval učitelj g. Rudolf Reja. Ustanovitev družbene šole v Krminu je zagotovljena, ker je trgovsko obrtna zadruga v Gorici v tem kraju kupila poslopje, v katerem bodo na razpolago prostori za slovansko šolo. Nato poroča odbornik Hudovernik o zadevah družbenega mila. Dogovori radi razdružbe obstoječih pogodb za družbeno milo so v tiru, na kar bo mogoče stopiti v zvezo s samo narodnima tvrdkama, ki proizvajata milo. O poročilu dr. Žerjava se sprejme predlog, da se družbe

nega založnika vžigalic g. S. Perdana naprosi, da založi novo obliko škatelj, takozvani športni format, ki naj bi se prodajal po 4 v; od teh 4 v bi 2 v pripadla poleg običajnega založnikovega doneška, čista družbi sv. Cirila in Metoda. Sprejme se predlog, da se podele gospodom prodajalcem večji popusti. Na podlagi načrta g. c. k. nadinženirja Hilberta poroča odbornik Hudovernik o nujno potrebnih zgradbenih preuredbah na Muti. Definitivno se sklone otvoriti s pomladjo mešana dvorazrednica na Muti; dalje se naroči odborniku Paherniku, da pod svojim nadzorstvom izvede nujno potrebne preuredbe na družbenih poslopih ter konečno tudi dovoli novoustanovljeni narodni posojilnici brezplačni prostor v družbeni grajšini na Muti. Nadalje se je vršil pogovor o poljudnem listu za Slovence na štajerski periferiji. Nato se je sklenilo na račun družbe z novim letom izdajati svoje glasilo. Končno se je še vršil daljni razgovor o družbenem šolstvu v Trstu. Po rešitvi nekaterih tekočih zadev je prvomestnik sejo zaključil.

Pozor, mladi Slovenci! — Mladega Slovence, ki ima potrebno izobrazbo, najbolje kako trgovske šole, ter obvlada tudi nemški in italijanski jezik, bi rad spravi v neko veliko banko. Ponuja se taka prilika. — Reflektantje naj se obrnejo na me.

A. Gabršček.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani naznaja, da so naročili sledeči računske, oziroma gostilničarske listke: Anton Urbančič, Čatež; gostilna I. Mrak, Ljubljana; hotel Lloyd, Ljubljana; restavracija Tratnik, Ljubljana; restavracija g. Križa „pri zvezdi“, Ljubljana; moška podružnica Kamnik; trgovina Podkrajšek, Židovske ulice, Ljubljana; trgovec I. Keber, Ljubljana; Ivan Jalen, Rateče; „Narodna kavarna“, Ljubljana, hotel Štrukelj, Ljubljana.

Oglašit družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani vzbujajo čimdalje večjo pozornost. Tako postaja naša dična družba bolj in bolj znana slovenskemu občinstvu, sama pa si pridobiva novih prijateljev in gmotnih virov, da more tem uspešneje delovati v dosego plemenitih svojih namenov. Rojaki! Družba sv. Cirila in

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev.“

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

Sedaj ni d'Artagnan čakal, da bi ga kdo ogovoril. — S poti! je zaklical on prvi, s poti! — Kaj hočete? se oglasi neznanec. — Vojvodo! zatulita hkrati Porthos in d'Artagnan. Odgovoril jima je glasen smeh, ki se je pa končal z vzdihovanjem: d'Artagnan je bil prebodel nasprotnika z mečem skozi hrbet.

V istem trenutku sta počila hkrati dva strela: Porthos in njegov nasprotnik sta sprožila drug na drugega.

D'Artagnan se je okrenil in videl Porthosa ob svoji strani.

— Bravo, Porthos! mu pravi, zdi se mi, da ste ga usmrtili?

— Mislim, da sem zadel samo konja, odvrne Porthos.

— Kaj hočete, prijatelj? Človek ne zadene vedno v sredino, in ne sme se pritoževati, če nekoliko zgreši cilj. Toda, vraga! kaj ima neki moj konj?

— Vaš konj se zgrudi, to ima, odvrne Porthos ter ustavi svojega konja.

In res, d'Artagnanov konj se je zgrudil na kolena, zahropel ter legel na tla.

V prsi ga je bila zadela kroglja prvega nasprotnika d'Artagnanovega.

D'Artagnan je zaklel, da se je zemlja stresla.

— Gospod, hočete li drugega konja? se oglasi Mousqueton.

— Vraga! če ga hočem! vzklikne d'Artagnan.

— Tu ga imate, pravi Mousqueton.

— Kje pri vragu si iztaknil dva prosta konja?

vpraša d'Artagnan ter skoči na jednega izmed teh.

— Njihova gospodarja sta mrtva: mislim sem, da vam morda še pride prav, pa sem ju vzel s seboj.

Med tem je bil Porthos vnovič nabasal svojo pištolo.

— Hitro! pravi d'Artagnan, že zopet dva!

— A, glejte! toda kaj jih ne zmanjka do jutra?

pravi Porthos.

In res, dva nova jezdeca sta se naglo približevala.

E, gospod, oni, ki ste ga prevrnili, vstaja!

— Zakaj nisi storil z njim tako kakor s prvima?

— Nisem mogel, gospod, držal sem konje.

Tedaj je počil strel, Mousqueton je bolešno zaječal.

— Ah, gospod, v drugo oblo! ravno v drugo oblo! Ta strel bo delal družbo onemu, ki sem ga dobil na poti v Amiens.

Porthos se je obrnil kakor lev ter planil na jezdeca, ki je stal sedaj na tleh ter hotel potegniti meč.

Toda šo predno ga je mogel sneti iz nožnice, ga je usekal Porthos s svojim tako silno preko glave, da se

je zgrudil kakor vol, kadar ga udari mesar z batom po čelu.

Mousqueton je legel vzdihujé na hrbet svojega konja, ker rana, ki jo je bil dobil, mu ni pustila, da bi ostal v sedlu.

Ko je d'Artagnan zapazil dva nova jezdeca, se je ustavil ter nabasal znova svojo pištolo; poleg tega je imel njegov novi konj puško privezano za sedlo.

— Kaj hočeva? vpraša Porthos; ali počakava ali napadava?

— Napadiva! odvrne d'Artagnan.

— Napadiva! penovi Porthos.

In zabodla sta ostroge svojim konjem v trebue.

Jezdeca nista bila oddaljena več nego dvajset korakov.

— V imenu kraljevem! zavpije d'Artagnan, pustita naju dalje!

— Kralj nima tu ničesar opraviti, odvrne temen in trepetajoč glas, kakor da prihaja iz megle, zakaj jezdec je bil zavrt v oblak prahu.

— Prav, odvrne d'Artagnan, videli bomo, če nima kralj povsod proste poti.

— Torej pogledite, odvrne isti glas.

Dva strela sta počila skoro istočasno: jednega je sprožil d'Artagnan, drugega Porthosov nasprotnik. D'Artagnanova kroglja je odnesla klobuk njegovemu sovražniku, kroglja Porthosovega nasprotnika pa je prestrelila grlo Porthosovega konja, ki se je zgrudil na tla ter zahropel.

— Zadnjikrat vaju vprašam: Kam gresta? pravi zopet oni glas.

Metoda je vseslovenska družba, uvažujemo vsi njeno korist, podpiramo jo vsak po svojih močeh. Družbine publikacije naj ne bodo glas vpijočega v puščavi.

Imenovanje. — Sodni tajnik Josip Fon v Gorici in dr. H. Stepančič, okrajni sodnik v Buzetu, sta imenovana za deželno sodna svetnika pri okrajni sodnji v Gorici.

Shod za laško vseučilišče. — V nedeljo ob 11. uri dopoldne se je vršil v tukajšnjem gledališču shod za laško vseučilišče. Gledališče je bilo sicer dobro zasedeno, ali tako polno, kakor so pričakovali, pa ni bilo. Predsedoval je G. Brumatti, predsednik pri „Societä popolare friulana“. Župana dr. Maranija ni bilo na shodu, kar se je vzelo na znanje z glasnim mrmranjem. Ko se je prikazal vladni zastopnik višji redarstveni komisar dr. Casapiccola, so kihali ter godrnjali. Govoril je Brumatti. V govoru je namigaval tudi nekaj na Rim, vtaknil vmes tudi namestnika, ki da je priznal italijanstvo Gorice (presedato mora biti slabo, ko iščejo vedno priznavanj!), potem pa pohvalil laške visokošolce radi njih nastopa. Govoril je potem visokošolec Marcuzzi, ki je pripovedoval o dogodkih v Gradcu in na Dunaju, govoril o „patriji“ ter sklenil z zahtevo po laškem vseučilišču. Potem je govoril podžupan goriški Jurij Bombig, rekoč, da morda dobijo Lah v vseučilišče takrat, ko ne bo več potreba (?). Sprejeli so resolucijo, v kateri se obžaljuje, da vlada ne drži besede glede svojih obljub do Lahov; pozdravlja akcijo visokošolcev ter pričakuje od laških poslancev, da izposlujejo laško vseučilišče in srednje šole z laškim učnim jezikom. V imenu socialistov je govoril Callini, za njim Verzegnassi. Govoril je tudi o demonstraciji v petek zvečer v Gorici, pri čemur pa ga je prekinil dr. Casapiccola, potem citiral nekaj iz Carduccija o Italiji, in sklenil, da bodo trkali na vrata Dunaja toliko časa, da bodo prav uvaževane zahteve Lahov. Zborovalci so kričali na to: Viva l'Università italiana! Abasso i cosacchi! (?).

Ves shod je imel biti barvan tako-le dobro irredentistično, ali naši Lah so veliki junaki med seboj v besedah, kadar treba nastopiti, jim pa zleze srce v hlače in noge čutijo strašno lahke, da bi kar najraje zbežali. Mnogo in različno se je komentovalo odsotnost župana Maranija. Pa je res težko hoditi razsodnemu človeku na take manifestacije, ki se pokažejo na koncu le za komedijo. Na mesto da bi dostojno, lepo manifestirali, se kregajo s policijskim predstojnikom, namigavajo na Italijo, se spuščajo v fraze, ki niso na mestu — konec je pa vpitje. Strašno resno in navdušeno začnajo, skočavajo pa s pajacado. Seveda se temu primeru tudi vpoštevajo na takih shodih sprejete resolucije.

Demonstracija. — Po shodu v gledališču je šlo nekaj socialistov, nekaj dijakov in nekaj drugih Lahov, ki so pri vsakem kravalu poleg, po mestu. Peli so pesmi, marsiljezo ter kričali po vseučilišču. Na Travniku so se razšli, ali niso se mogli zdržati, da bi ne bili zaklicali tudi: „Abasso i ščavi!“ S tem klicem so seveda zaslužili vseučilišče!

„Piedimonte.“ — V Podgoro prihajajo od neke laške tvrdke pisma z naslovom „Piedimonte.“ Takih pisem slovenski trgovci ne sprejmejo in poštni urad v Podgori jih vrača, odkoder so prišla, vršeč tako le svojo dolžnost. Ona tvrdka se je jezila ter iskala vzroka, čez kakaj poštni urad noče izročiti pisma z označbo kraja Piedimonte. Tvrdka se je informirala ter dobila odgovor, vsled katerega brez dvoma ne zapiše nikoli več na pisma, namenjena v Podgoro, Piedimonte, marveč le Podgora, če popolnoma ne opusti pošiljanja pisem Slovincem.

„Slovenec“ slepari naprej, da ker se je jugoslovanski klub postavil proti nagodbi, je v nevarnosti belokranjska železnica. Če bi nagodba ne bila sprejeta, bi se podrla belokranjska železnica; vsega kriv bi bil jugoslovanski klub. — Sama laž je tega „Slovenca!“ Dejstvo je in ostane, da je belokranjska železnica sklenjena stvar, ki ne stoji v nobeni zvezi z nagodbo. Laž je vsako sklicevanje na ministerskega predsednika, ki baje hoče opustiti načrt železnice vsled sklepa Jug. kluba. Predela za železnico se že vrše in železnica se zgradi — vlada pa že tudi poskrbi, da se sprejme nagodba. Vse pisarjenje „Slovenčev“ je le grd maneuver, ki se mu pa ne obnese.

V Tomaju na Krasu otvorijo 24. t. m. „Dom hranilnice in posojilnice“.

Z laško trobojnico v grob. — V nedeljo popoldne so pokopali na goriškem pokopališču nekoga Jos. Ipavica, navdušenega Laha, Goričana, ki je bil vodja v nekem mlinu v Solkanu. Umrli je nagloma. Prepeljali so krsto iz Solkana na goriško pokopališče. Za pogrebom je šlo obilo goriških Lahov, nekaj se jih je zbralo na pokopališču. Ko so vzeli krsto z voza, so položili na njo laško trobojnico s cveticami in napisom „A Beppi gli amici“. Kakor poroča tukajšnji irredentovski list, so bili vsi navzoči strašno ginjeni.

Topničarji iz Gorice bodo dne 22. in 23. t. m. streljali z ostrimi strelji na Ajševici, in sicer od 1 do 3 ure popoldan oba dneva.

Dezertiral je podtopničar Valentin Kocijančič iz tukajšnje topničarske vojašnice. — Preskrbel si je civilno obleko in ušel. — Uzrok ni znan. Kocijančič je doma iz Podgore.

Izpred sodnije. — 46 letni Anton Gabrijele iz Števerjana je bil odpuščen iz občinske službe. Slutil je, da je kriva temu 86 letna Ana Medvešek, ki bi ga bila ovdčila, da ne opravlja dobro svoje službe. Spravil se je v njeno stanovanje ter jo otepel in poškodoval. Za to je dobil 7 mesecev težke ječe.

Radi javnega nasilstva je bil obsojen 19 letni Ivan Cian iz Topoljana na 13 mesecev težke ječe. Zoperstavljal se je redarjem. Redar Gregorat zahteva odškodnine 280 K za poškodbe.

Dobro domače zdravilo. Med domačimi zdravili, katere se uporablja pri prehlajenju itak kot pomirjujoče sredstvo, je najbolj priporočljivo Liniment. Capsici comp. s sidrom (nadmestilo za „Anker-Pain-Expeller“), katero izdeluje Dr. Richterjeva lekarna v Pragi. Cena je nizka: 80 v, K 1'40 in 2'— za steklenico; steklenica je v elegantni skatljici ter označena s sidrom.

Zveza narodnih društev.

V tem oddelku bo objavljalo predsedništvo „Zveze“ razna naznanila, vsprede, kritike, tičoe se zvezinih društev.

Veselica v Št. Andrežu. — V nedeljo 24. t. m. se bo vršila v Št. Andrežu veselica „Pevskega in bralnega društva“ s sledečim vspreedom: 1. Koračnica, svira vojaška godba; 2. E. Komel: „Naša zvezda“, poje moški zbor domačega društva; 3. Parma: Pozdrav iz Gorenjske, svira voj. godba; 4. Al. Sachs: Slovo, poje oktet podpornega bralnega društva iz Gorice; 5. Artinev: Ruska ciganska pesem, svira voj. godba; 6. E. Komel: „Pobratimija“, poje mešan zbor domačega društva; 7. Muhvič: Slov. hrv. potpourri, svira voj. godba; 8. Fridolin Žolna: Brat Sokol, šaloigra v enem dejanju; 9. Društveni ples.

Veselica se bo vršila v dvorani gosp. Petra Lutmana. Začetek točno ob 3. popoldne. Natančnejše podatke o vstopnini priobčimo prihodnjič.

Slovenska čitalnica v Solkanu vabi na plesno veselico, katero priredi dne 24. novembra 1907. v dvorani g. Alojzija Mozetiča. Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstop je dovoljen le čitalniškim udom in članom čitalniško-sokolskega pevskega zbora. — Vstopnina 2 K. — Pri plesu svira polnoštevni voj. orkester. — Med odmorom se vrši srečkanje vrednostnih dobikov. K obilni udeležbi uljudno vabi O D B O R.

Na moji mizici zaklad leži

Čisto majhen je ta zaklad: Škatljica Fay-ovih prstnih Sodenskih mineralnih pastil. Jaz namreč dosti kadim, vsled česar sem zjutraj in zvečer ves zagrljen. Zato jemljem zvečer predno se vležem in zjutraj predno vstanem po 2 pastili in se znebim ne le slabosti, nego pastile uplivajo tudi dobrodelno na želodec; prehlajen pa sploh nikoli nisem. In vsled tega so mi Fay-ove pristne pastile, kakor zaklad in brez njih ne morem biti. Kupijo se za K 1'25 vin. škatljica, in sicer po vseh lekarnah, mirodilnicah in trgovinah z mineralnimi vodami.

Glavno zastopstvo za **Avstro-Ogrsko:** W. Th. Guntzert, Dunaj XII, Belghoferstr. 6.

Trgovsko - obrtno in gospodarske vesti.

Svetovna danarna kriza. — V dopolnilo svojega članka, ki sem ga napisal v odgovor „Gorici“, za danes le še to-le:

Čedalje hujše, nejasnejše, brezupnejše je vrvenje na denarnem trgu. Amerika posega globoko v evropske zlate zaklade. — Evropsko zlato vkravajo na parnike, ki ga prevažajo čez ocean, Evropa se temu sicer krčevito upira z vsemi sredstvi, ki jih je doslej poznala, ali vse zaman. — Italijanski senator Luzzatti je razveselil finančni svet z velikim načrtom mednarodne svetovne mirovne lige, ki bi imela kontrolo nad zlatimi zakladi ter izravnavala potrebe. Vse svetovno časopisje se bavi s tem res velikim predlogom.

Že danes pričakujemo poročila, da ješla angleška državna banka na — 8% reeskomptnega obrestovanja. Grozno! Državna banka najbogatejše velevalsti na svetu pa — 8% obresti! Posledice so nepreračunljive.

Rojake, ki čitajo tudi neslovenske liste, opozarjamo n. pr. samo na nedeljsko „Nouvelle Presse“, v tem pogledu prvi avstrijski list. Tu dobite obširen uvodnik iz peresa finančnega strokovnjaka, ki nam skuša posvetiti v skrivnosti te velike krize, a nam ostane veliko odgovorov dolžan. — Zadej med „Economistom“ je obsežna razprava in veliko važnih poročil o denarnem trgu. In tudi brzojavni del je bogat prezanimivih poročil iz celega sveta. Vse vkup pa je grozna slika o velikanski denarni in finančni krizi, ki visi kakor Damoklov meč nad celim svetom.

In v tako hudih časih je uredništvo „Gorice“ tako nevedno, a poleg tega podlo in zlobno, da pisari tako brezvestno, kakor je stalo črno na belem v tem Gregorčičevem zmašilu.

O vplivu tega svetovnega položaja na Slovence pa bomo še govorili.

A. G.

Večerni trgovski točaj priredi „Trgovsko in obrtno društvo za Goriško“ v prostorih „Solskega doma“. — Poučevalo se bo ob torkih, sredo, četrtkih in petkih od 8. do 10. ure zvečer po 3 ure na teden eno in dostavno knjigovodstvo, po 2 uri na teden italijanščino, po 1 uro na teden nemščino, po 1 uro na teden nemško in slovensko trgovsko korespondenco, po 1 uro na teden kaligrafijo.

Pouk prične 3. decembra t. l. in bo trajal približno pol leta, t. j. do konec maja prihodnjega leta. Kdor se želi udeležiti pouka, naj se zgleda čimprej pri predsedniku društva g. Francetu Kaučiču na Kornju ali pa pri ravnatelju „Trgovsko obrtne zadruge“, gosp. Alojziju Bajec v „Trgovskem domu“.

Zoper draginje. — Socijalni demokratje so v državnem zboru vložili dva nujna predloga, ki zahtevata od vlade, naj porabi primerna sredstva, da se odpravi neznosna draginja, ki je že sedaj spravila delavsko ljudstvo v strašno bedo. Socijalni demokratje so izdelali svoje predloge in so povedali predstva, s katerimi se že sedaj lahko doseže znižanje cen. — I. nujni predlog zahteva: 1. Vlada naj pospešuje uvoz oblačenega in zmrazjenega mesa iz prekomorskih krajev v Avstrijo. V ta namen naj takoj razpravlja z južno ameriškimi in avstralskimi državami. 2. Vlada naj takoj razpravlja z ogrsko vlado, da se začasno zniža colnina za žito, sadje in pičo na podlagi čl. VIII, zakona o carinskih tarifih z dne 13. svečana 1906., na polovico zneska, ki je določen v trgovinskih ugovorih, odnosno v avtonomnem carinskem tarifu. Če kralj ogrska vlada ne bi dovolila tega začasnega znižanja carine, naj vlada za toliko časa prepove izvoz piče, dokler je vsled pomanjkanja in draginje krme nemogoče ohraniti in pomnožiti domačo živino. 3. Vlada naj naloži političnim deželnim oblastim, naj povsod, kjer se podražuje najpotrebnejša živila v mali prodaji vsled kartelnih ugovorov, porabijo svojo pravico po § 51 obrtnega reda ter naj določijo maksimalne (najvišje) cene (katerih se ne

— K vragu! odvrne d' Artagnan.

— Prav! potolažite se, tje pridete.

D' Artagnan je videl, da mu je pomolil nasprotnik cev kratke puške pod nos; ni imel več časa, da bi iskal pištolo; spomnil se je nasveta, ki mu ga je bil nekoč dal Athos, in zbedel je konja, da se je visoko vspel.

Kroglja je zadela žival naravnost v trebuh. D' Artagnan je čutil, da pada konj na hrbet, in skočil je s svojo čudovito spretnostjo na stran.

— A, tako! pravi oni trepetajoči glas sedaj jezno; to, kar delamo tu, je konjska igra, ne pa moški boj; potegnite meč, gospod!

— Da, meč! odvrne d' Artagnan; to si želim tudi jaz.

Njegov nasprotnik je bil že skočil s konja.

V dveh skokih je bil d' Artagnan pri njem, in že sta se križala njuna meča. D' Artagnan v svoji izredni spretnosti je nastavl terco, svojo najljubšo parado.

Med tem je držal Porthos, klečč za svojim konjem, ki se je iztezal v smrtnem boju, v vsaki roki jedno pištolo.

D' Artagnan in njegov nasprotnik sta se spopadla. D' Artagnan je po svoji navadi srdito napadal; toda to pot je naietel na roko, ki mu je dala misliti. Ko je dvakrat brezuspešno naskočil v kvarti, se je umaknil korak nazaj; njegov nasprotnik se ni ganil; d' Artagnan se je vrnil ter vnovič nastavl terco.

Dva, trije udarci so padli od vsake strani, brezuspešno; iskre so zletale v celih kosmih od mečev.

Slednjič se je zazdelo d' Artagnanu, da je prišel trenutek, da uporabi svojo priljubljeno finto; nastavl

je zelo spretno, izvršil udarec po bliskovo in s tako močjo, da je mislil, da se jej ne more nihče upirati.

Udarec je bil odbit.

— Mordious! je zaklel po gaskonsko.

Pri tem vskliku je skočil njegov nasprotnik nazaj, pomolil je svojo golo glavo naprej ter se nape-njal, da bi prepoznal skozi temo d' Artagnanov obraz. D' Artagnan se je hal kake finte ter ostal na mestu, pripravljen, da odbije napad.

— Čuvajte se, pravi sedaj Porthos svojemu nasprotniku; imam še svoji dve pištoli nabasani.

— Torej imate temveč vzroka, da ustrelite vi prvi, odvrne oni.

Porthos sproži; za trenotek se je posvetilo nad bojiščem.

Pri tem svitu sta ona dva bojavnika hkrati glasno vskliknila.

— Athos! vsklikne d' Artagnan.

— D' Artagnan! vsklikne Athos.

Athos je dvignil svoj meč, d' Artagnan je svojega upognil.

— Aramis, zavpije Athos, ne streljajte.

— A, a! vi ste, Aramis? se začudi Porthos.

In vrže pištolo na tla.

Aramis spravi svojo v žep in vtakne meč v nožnico.

— Sin moj! pravi Athos ter poda d' Artagnanu roko.

— Athos, pravi d' Artagnan ter vije obupno roke, vi ga torej branite? In jaz sem prisegel, da ga privedem živega ali mrtvega! Ah! moja čast je izgubljena!

— Ubijte me, odvrne Athos ter odpre prsi, ubijte

me, če je vaša čast odvisna od moje smrti.

— O, jaz nesrečnež, jaz nesrečnež! vsklikne d' Artagnan, samo eden človek je bil na svetu, ki bi me mogel ustaviti, in ravno tega mi je morala usoda privesti na pot! Ah! kaj naj rečem kardinalu?

— Recita mn, da, gospoda, odvrne velevaljoče neki glas z bojišča, recita mu, da je poslal proti meni dva jedina človeka, ki sta zmožna, ugnati štiri druge in se boriti uspešno proti grofu La Fere in vitezu d' Herblay, in ki se udasta samo tedaj, če ju obkoli petdeset mož.

— Princ! izpregovorita istočasno Athos in Aramis, ter se ozreta naokrog, da bi ugledala vojvodo Beauforta, dočim se umakneta d' Artagnan in Porthos za korak nazaj.

— Petdeset jezdecov! zamrmra d' Artagnan in Porthos.

— Pogledajte krog sebe, če ne verjameta, gospoda, odvrne vojvoda.

D' Artagnan in Porthos se ozreta naokoli, bila sta res obkoljena od čete mož, sedečih na konjih.

— Ko sem začul vajin spopad, nadaljuje vojvoda, sem mislil, da vas je dvajset mož, in vrnil sem se z vsem svojim spremstvom, ker sem se že naveličal vedno bežati ter si zaželel, da bi tudi jaz malo zasukal meč; no, bila sta samo dva.

Da, milostljivi gospod, odvrne Athos, toda, kakor ste rekli: dva, ki štejeta za pet drugih.

— Torej, gospoda, vajine meče! pravi vojvoda.

— Najine meče! vsklikne d' Artagnan ter dvigne glavo pokonci, ker se je šele sedaj popolnoma zavedel, najine meče! Nikdar!

prekoračiti), tudi tedaj, če bi se zoper izrekle občine, trgovske zbornice in za-
drage, v katerih vladajo trgovci in producenti
dril. Obrtnim oblastnim in državno-pravd-
skim funkcionarjem naj se naloži, naj s
svojo porabo svoje kazenske in obtoževalne
prave skrbe, da se pazi na maksimalne
tarife.

Ravnanje z letošnjim vinom pred zimo pa do
misliti. — Letošnje vino se odlikuje ne samo
po okusu, dobroti, marveč tudi po moči,
tudi česar se mora odsej pravilno z njim
ravnati, da ostane ta letnik vsem v trajnem
spominu. Že na podlagi v moštu merjenega
sladkorja smo ob. trgatvi dokazali, da bodo
imela letošnja vina povprečno 11 do 12%
alkohola, vino iz finjših in izbranih
vrst seveda še več. Celó vino iz navadnega
grozdja ne bodo imela manj kakor 10%
alkohola. Z ozirom na jakost vina in ker je
vino grozdje večinoma v lepem vremenu
pridelano, ker torej ni prišlo nič guilega
vmes, se bo vino naglo in lepo čistilo ter se
ni bati tudi poleti nikakih presenečenj, če se
bo z vinom do pomladi pravilno postopalo.
— Čeprav ni prišlo morebiti prav nič gni-
ga grozdja v kadi, se vendar sedaj, ko je
moč že pokipel, sesedejo razne kalnost pov-
rotočče snovi (beljakovine, drože, galice,
gno, žveplo, prah itd.) kot gošča na dno, ki
se prične sčasoma razkrajati ter izločati razne
neprijetne duhove, ki pridejo potem v vino
in ga lahko popolnoma pokvari. — Kdor
torej svojega vina še ni prodal, odnosno če
ga ne bo točil pred pomladjo, stori jako
umestno delo, če vse vino, ki ga misli čez
zimo v svoji kleti oddržati, že sedaj ali pa
vsaj pred Božičem pretoči. To sedanje preta-
kanje nima samo tega namena, da se odstrani
gošča, marveč tudi, da pride vino z zrakom
v dotiko, kar znatno pospešuje popolno čis-
tenje, spopolnenje barve in popolni pokipenje
te ostalega sladkorja. Sedaj pretočeno vino
bo spomladi istotako rezko, kakor nepreto-
čeno, a zraven tega pa lepše barve, finjšega
in zdravega ukusa, popolnoma čisto ter se
ne izpremeni, naj ga kdo postavi, kamor
boče. Vse uasprotno pa se utegne dogoditi
pri nepretočenih vinih, zlasti če nastopijo
naglo gorki pomladni dnevi. Posebno nevarno
je pa za nepretočena vina suho in vroče po-
letje in če je se vino hrani v slabih kletih,
trečnega se mora šteti, komur se v takih
razmerah vino ne pokvari. Zavrelka in ski-
naje postane v tem slučaju neizogibna pri-
kazen. — Kdor sedaj ali pred Božičem svoja
vina pretoči, se mu ni bati posebne izpre-
membe spomladi, četudi jih spomladi marca
ali aprila ne pretoči drugič, kajti kar se še
do pomladi po prvem pretakanju sesede, tvori
dravo goščo, ki, čeprav spomladi vzkipi, vino
ne da slabega ukusa. — Glede pravičnega
sedanjega pretakanja in oskrbovanja vina do
pomladi se je takoie raynati. — Predvsem
mora biti posoda, kamor in s katero se pre-
taka, zdrava, brez duha in dobro oprana.
Klet mora biti prezračena, osnažena tudi po
stopu, da ne visi od vseh strani pajčevina;
posebno dobro je, če se zvečer pred preta-
kanjem zažge v kleti nekaj žvepla ter klet
pre, da ostane dim čez noč notri. Ta dim,
ki je žveplena sokislina, pomori vse škodljivce,
ki pri pretakanju lahko pridejo v vino. Zlasti
se zatohlih kletih je to opravilo neobhodno
potrebno. Pretaka naj se, če le mogoče, pri
lepem, ne deževnem vremenu in pri odprtih
oknih in vratih in dalje s škafi, da pride
vino kolikor mogoče z zrakom v dotiko. —
če se kdo za pretakanje poslužuje pumpe,
naj ne pumpa naravnost iz soda v sod, mar-
več naj pusti, da vino najprej teče v poseben
podstavek, in šele iz tega naj pumpa v drug
sod. Žveplanje sodov, kamor se vino pretaka,
se letos lahko opusti. — Po izvršenem pre-
takanju vino pač nekoliko opeša, a se v dveh
do treh tednih zopet popravi ter zopet dobi
prvotno rezkost. — "K."

Smotke je prepovedano izbirati na Ogrskem.
Ogrski tobačni erar je določil, da se odslej
vsaka smotka posebej prodaja zavita v tenak
papir.

Proti alkoholu. — Finski deželni zbor je
sprejel zakon, s katerim se omejuje promet
alkoholskih pijač. Ko se je ta vest razglasila
v Helsinkforsu, so prebivalci mesta slavnostno
razsvetili svoje hiše.

Šola za sobne slikarje, dekoraterje itd. se
v Goriči 4. dec. t. l. na prizadevanje
zavoda za pospeševanje obrti. Imela bo 3
razrede; letos se odpreta prvi in drugi. Po-
dnek bo trajal za vsak razred 3 mesece (de-
cember, januar, februar.) Seveda bo v šoli
vse laško!

Politični pregled.

Ministerstvo dela je najnovejša uredba, ki
jo dobimo v Avstriji. Za delavskega ministra
je določen Gessmann; v njegovo področje
pridejo oddelki iz raznih drugih ministerstev,
tako rudniško iz poljedelskega ministerstva,
statistika dela, saline itd. Ministerstvo za
javna dela imajo tudi v raznih drugih drža-
vah, tako v Belgiji, na Francoskem, v Italiji
itd. Tako ministerstvo je le pozdravljati —
ali tako ga bo vodil tak strankar, kakor je
Gessmann.

Ministrski predsednik Beck je poklical k
sebi na pogovor nekaj dalmatinskih poslancev.
Predmet razgovora je bil gotovo avstro-ogrsko
nagodba in pa vprašanje jugoslovanskega
ministra.

V Črnigori vlada veselje (ali pravo ali
siljeno?) da se je zarota proti knezu pravo-
časno razkrila. Te dni je bil v Cetinju shod,
na katerem se je obsojal poskušeni atentat
na kneza.

Razne vesti.

Smrt na lovu. — Lesni trgovec Jos. Man-
roč je šel pri št. Petru na Krasu na lov z
natakarjem Spiegrom iz tamkajšnje resta-
vracije. Baje je na nekem težkem mestu spo-
drsnilo Spieglo, puška se je sprožila ter
zadela Mankoča, ki je kmalu na to umrl.

Prva slovenska umetniška razstava v Trstu je
bila zaključena v nedeljo. Razstavili so ti-le
umetniki: Ivan Grohar 6 slik, — Rihard
Jakopič 8 slik, — Matija Jama 7, —
Roza Klein 3, — Matej Sterman 7, —
Peter Žmitek 7, — ti so člani umetniš-
kega kluba „Sava“ —, dalje: Jos. Germ
3, — Fran P. Globočnik 4, — Anton
Gvaiz 8, — Milan Klemenčič 2, —
Ivan Marčelja 1 kip, — R. Marin 8
slik, — Melita Rojic 6 — Henrijeta Šan-
tel 14, — Saša Šantel 11, — Hugo Vik-
tor 8, — Ivan Zabota 8, — Ivan Zajec
3 kipe. — Gvaiz, Klemenčič, Rojic in oba
Šantel so Goričanje.

Razstava se je vseskozi posrečila. Šte-
vilo 110 razstavljenih umotvorov tudi priča,
da ta naša umetnost napreduje z nepričako-
vanimi koraki.

Za zaključek je bil naznanjen prihod
— Ljubljancem. V Trstu so se dostojno
pripravili za sprejem. Ali nekdo je zgubil
stavo, ker je cenil število dragih gostov na
tri glave. Došlo pa jih je — osem! Svoje-
časno je šel iz Trsta v Ljubljano poseben
vlak! — Komentar je nepotreben!

Napreden list na Koroškem. — V Kranju
začne izhajati napreden list za Korošce. Ime-
noval se bo „Korošec“; izhajal bo vsak teden.

Velika ustanova. — Moskovski milijonar
K. S. Ledencov je volil znaten del svojega
premoženja moskovskemu vseučilišču in teh-
niki. Oporoki je pristavljena klavzula, da si-
novi izgube svoje deleže 200.000 rubljev, ako
nastopijo proti oporoki.

Gregorčičev večer prirede v Trstu dne 7.
decembra v veliki dvorani „Narodnega doma“.

Napad na vlak. — Oboroženi Hunguzi so
napadli pri postaji Behed železniški vlak,
oropali potnike ter jih mnogo ranili, potem
so zločinci zbežali.

Voljaški begunec A. Vrbas od 27. levskega
bataljona se je sam predstavil oblasti v Ita-
liji, katera ga pošlje nazaj v Avstrijo.

Akad. teh. društvo „Triplav“ v Gradcu si je
na svojem prvem občnem zboru dne 8. no-
vembra izvolilo za zimski tečaj 1907.—1908.
slednji odbor: predsednik: iur. Konrad Šmid,
podpredsednik: tehn. Fran Zupančič, tajnik:
iur. Fran Kostanjevec, blagajnik: iur. Mihael
Stajanko, knjižničar: tehn. Albert Poženel,
gospodar: iur. Otmar Pirkmaier, odborov
nam.: iur. Rudolf Janežič, preglednika: med.
Vinko Tajnšek, iur. Hinko Jrgolič.

Kako se „zasluž“ v Avstriji milione, je po-
kazala razprava, ki je bila v sredo pri ci-
vilnem deželnem sodišču na Dunaju. Neki
agent za meso, Brück, je leta 1906. naznanil
ravnatelju praške industrijske družbe za že-
lezo Kestranku, da prodaja bosenska vlada,
to je skupno finančno ministerstvo delnice
(akcije) vareske industrijske družbe. Dejal je
dalje, da ima zveze z ministerstvom in da
bi lahko posredoval gospodu Kestranku del-
nice zelo po ceni, namreč za 7 milijonov K,
od katerih bi pa ministerstvo dobilo samo 3
milione, štiri pa bi dobil Brück kot provi-
zijo. In gospodu Kestranku se je zdela ta
kupčija zelo „naravna“, pa je res sklenil z

Brückom tako pogodbo, celo pri notarju.
Kupčija se je sicer za sedaj razbila, ker je
sklenilo ministerstvo pogodbo z drugo banko.
Brück ni dobil provizije in vsled tega je
prišlo do procesa. Ampak zanimivo je to, da
se v kapitalistični državi na ta način lahko
„zasluži“ štiri milione in da se pri minister-
stvu akcije, ki bi bile za 7 milijonov še po-
ceni, lahko dobi za tri milione. Kdo še misli,
da gredo take kupčije na račun ljudstva?

Slovanski učiteljski shod v Pragi 1908. — O
priliki jubilejske razstave v Pragi bo tudi
shod slovanskega učiteljstva v Avstriji. Na
dnevnom redu bodo razprave: 1. Narodna
odgoja pri slovanskih narodih. 2. Zveza slo-
vanskega učiteljstva in nje kulturne naloge.

Češko šolstvo na Dunaju. — Društvo „Ko-
mensky“ vzdržuje že 25 let privatno češko
ljudsko šolo na Dunaju, ki jo obiskuje nad
tisoč otrok. Že četrtoletje se bore Čehi, da
bi tej svoji šoli priborili pravico javnosti. Ko
se je Lueger še boril proti liberalcem in so
mu bili češki glasovi neobhodno potrebni, da
pribori kršč. soc. večino, je na vseh shodih
obljubil, da ji bo dal to in še več. Ko je
prišel na krmilo, je zatajil svojo besedo, in
kršč. soc. stranka besni še bolj proti Čehom
kakor je kdaj liberalna stranka, zato se bodo
Čehi še pol stoletja borili za to, kar bi jim
noben človek z zdravo pametjo ne odrekel
— za pravico javnosti svoje šole. Pa taki so
ti ljubi Nemci vse strank.

Kolonjski kardinal Fischer je prepovedal sa-
mostanom kopanje; samostani ne smejo imeti
kopalne sobe, pa tudi drugi duhovniki ne. V
nekem nunskem samostanu je ukazal napra-
viti med oltarjem in sedežem nun zagrinjalo,
da ne vidijo nune mašujočega duhovnika in
da ne pridejo v skušnjave. Ali pozna pred-
bro nunske življenje in delovanje, ali pa je
posegel v svoji slepi strasti predaleč, vseka-
kor je to lepa slička za 20. stoletje.

Otrok v dimniku. — V Karvinu na Morav-
skem je služila dekla Marija Krause. Njeno
ljubavno razmerje ni ostalo brez posledic. Ker
se ljubimec ni več zanj brigal, zadušila je
otroka, zavila ga v časopise, nesla truplo po
noči v podstrešno sobo, odprla vrata od dim-
nika in položila otroka v neko razpoko. No-
beden ni vedel, da je porodila dekla. Pred
kratkem je divjal vihar, ki je zapodil dim v
sobo gos podarjev, ki so zapazili duh po pe-
čenem mesu. Preiskovali so in dobili pod
streho v dimniku skoraj popolnoma pečenega
otroka. Krause je priznala svoj zločin.

Društvo slovenskih in notarskih uradnikov s se-
dežem v Celju vabi k XI. rednemu občnemu
zboru, ki se vrši dne 24. listopada 1907. ob
dveh popoldne v pisarniških prostorih gospoda
dr. Josipa Karlovškega, odvetnika v Celju. —
Vspored: 1. pozdrav predsednika, 2. čitanje
zapisnika, 3. poročilo društvenega vodstva:
a) tajnika, b) blagajnika, in c) računskih pre-
gledovalcev, 4. volitev odbora, 5. slučajnosti.
Odbor.

Pred poroto v Berlinu je sedel 25 letni
Rihard Meier, ker je streljal trikrat iz revol-
verja na svojo mlado ženo. Ta namreč se je
udala vlačugarstvu, od katerega je kar ni mo-
gel več odvrniti. Ko mu je bilo slednjič do-
volj, je v razburjenosti vstrelil na njo trikrat,
pa je ni zadel. Žena je sedaj v Ameriki. Po-
rotniki so Meierja oprostili.

Radi potrebe večje moči, prodaja se skoro

nov parni stroj od 25 do 40 HP

(Patent - Heissdampf - Hochdruck - Locomobile)

znamenite najnovejše konstrukcije R. Wolf Magdeburg-Bukan, ki ne porabi nit
1 kg premoga na uro za 1 konjsko silo. — Reflektanti lahko vidijo točno
funkcioniranje istega pri lastniku;

And. Jakil tovarnarju v Rupi p. Miren pri Goriči

ki daje na željo tudi vsa podrobnejša pojasnila.

Knjigoveznica Ivan-a Bednařik se je preselila

v ulico Vetturini št. 9 v hišo „Narodne Tiskarne“.

Naznanilo.

Naznanjam sl. občinstvu, da
sem otvoril v ulici Morelli
št. 12 novo

delavnico za izdelovanje
sodov

in vsakovrstnih poprav.

Za mnogobrojna naročila se
toplo priporoča

Bregant Edvard,
sodar.

Službe išče

upokojen uradnik

vešč slovenskega, italijanskega,
hrvaškega in nemškega jezika.

Starost srednjih let.

Službo sprejme za celi dan.

Ponudbe je pošiljati na naše
upravnništvo.

Naznanilo.

Usojam si naznaniti sl. občinstvu
in svojim odjemalcem, da nadaljujem
kleparsko obrt.

tvrdke **Karol Čufer**
pod istim imenom.

Vodstvo moje obrti prevzame g.
Ant. Bregantič, izkušen poslovodja.

Zanašaje se na Vašo naklonjenost,
se priporočam za obila naročila in za-
gotavljam točno postrežbo in zmerne
cene.

Z odličnim spoštovanjem

Ana vd. Čufer.

P. S. Sprejme se takoj krepkega učenca.

Odlikovana pekarija in sladčičarna

Karol Draščik

v Gorici na Koru v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfi-
nejšega peciva, torte, kolače za birmance
in poroke, odlikovane velikonočne
pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje
na drobno ali v originalnih butelkah
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogo-
brojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun pošne hranilnice št. 837.315.

Vsled sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne 12. marca 1907. se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4½ %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadružnikom na vknjižbe po 5½ %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5½ %.

Stanje 31. dec. 1906.: Zadružnikov 1823 z deleži v znesku 104.790 kron. — Hranilne vloge: 1.675.182-82. — Posojila: 1.617.190.37. — Reservni zaklad: 82.382-63. — Vrednost hiš: 112.328-—

Denar prihrani, kdor kupi izgotovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14

(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo
izbero pohištva vseh slogov za
vsak stan, priprostega in naj-
finejega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica
za tapcirano pohištvo.

Gene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa,
podobe na šipe in platno, ogledala,
žima in platno.

Steckenpferd-

liljino mlečnato milo

Bergmanna & Komp. v Draždanah in v Tišni ob Lubi

je in ostane — glasom vsak dan novodošlih priznanj — najboljše medi-
cinalno milo proti pegam; ono ohrani kožo nežno, mehko in rožnato.

Na prodaj po vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah in
brivnicah. — Cena 80 vin. za komad.

Gospodične in gospodje -- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga
imate, omislite si najnovejšo marko
„Original-Viktoria“ in najboljšega
izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se
prepričala, da ostane „Original“ le
najboljši.

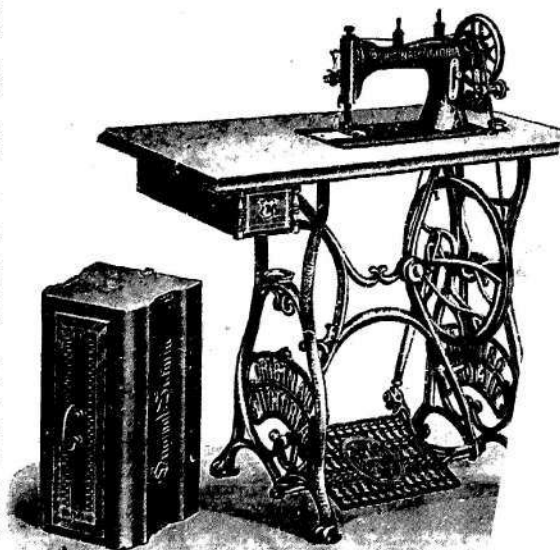
Original-Viktoria stroji delajo še
uporabi brezsumno. po 15-letni

Original-Viktoria stroji so nepre-
kosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpri-
pravnejši za umetno vezenje (reklamiranje).
Tvrda stavi na razpolago strankam
učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najbo-
ljejši izde-
lek vseh dosedaj obstoječih tovarov.
Za vsak stroj jamčiva 10 let.
Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat
si pred nakupom „Original-Viktoria
stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“
trojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles
„Puch“, orožja, municije in vseh lovskih
priprav pri tvrdki

KERŠEVANI & ČUK - GORICA/

[Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)]

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO

== SVETOVNO ZNAN

FERNET-BR/

Havre-Nev

vozijo zanesljivo najhi

Francoske prekor

Edina najkra

Bazel, Pariz in V

Veljavne v

In brezplačna po

Ed. Š

oblastveno potrje

v Ljubljani,

v novi hiši „Kme“
znane gost

Varstvo
Linimer

Anker

je poyso-
d sredstvo y
80 vin.,
vseh lek-
priljublje
poslužev-
skatljah
drom“